

Başlık : Antonina Sanat Galerisi - Ödünç Beden (19.03.2019-
26.04.2019)
Konuşmacılar : Prof. Dr. Balkan Naci İSLİMYELİ, Atilla TUNA
Video Adresi : <https://youtu.be/nx5HvMTFfKY>
Yayın Tarihi : 2 Nisan 2019

Antonina

Atilla Tuna: Antonina Sanat Galerisi'nin bu 10. sergisinde Türkiye'nin en önemli isimlerinden biri olan Balkan Naci İslimyeli'yi ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

Balkan Naci İslimyeli: Sanatla turizmin birleştiği bir nokta var. O da yol, yolculuk. İkisi de bir süreç, bir yol alma serüveni. Durakları var, merakları var, heyecanları var, belgeleri var ve sonuçları var. Ve insanı bütün bunlar olgunlaştıran unsurlar. Doğu kültürlerinde padişahlar, yolculuk yapmayan damat adaylarına kız vermezlermiş. Bunun nedeni, yolun insanın gelişmesinde, bir anlamda insanı kamile olmasında, gerçek insan olmasında ne kadar eğitici bir unsur olduğunu vurgulaması. Tabii o yolda edinilen tecrübeler de önemli. Sanat kültürü turizmin ana kaynaklarından bir tanesi. Onun için benim bu kuruluşa özel bir sempetim var. Bir yanı da Balkanlı olmalarından gereken bir şey. Yani Avrupa'nın acılı, çilekeş bir yöresinden kalkış yapıp gelen, doğu ile batı arasına sıkışmış, bizim kaderimizi paylaşan bir coğrafyanın çocukları. Onun ruhunu taşıyan insanlar burada ve bu iş tempolarından dünyaya bakışlarına kadar her şeylerine yansıyan bir kalite getiriyor. Benim görüşüm o. Beni yanıltmadı tanıdığım insanlar. Şimdi bu sergide iki önemli durağı birleştiriyoruz, yani yolun iki ucunu. Sanatla geziyi karşılaştırıyoruz. Daha doğrusu o gezinin temel amacı olan araştırmayı, bilmeyi, merakı ve izlemeyi bir araya getiriyoruz ve bundan büyük bir malzeme çıkacağına eminim çünkü ben seyahati çok seven biriyim. Hep gezerim. Bu sadece uluslararası veya şehirler arası değil, İstanbul başlı başına bir gezi alanı, bir müze diyelim ve çok öğretici. Benim öğrencilerime her zaman söylediğim şey o. "Çocuklar, İstanbul bu okuldan çok daha önemli bir kurum. İstanbul'u bilmek büyük bir erdem ve sanatçı için müthiş bir birikim sağlar." Onun için kıyı bucak onları gezdiririm. Verdiğim konular üzerinde de araştırmalar yaptırırım. Şimdi burada benim de çocukların yanında görünmek için bir iki iş koyduğum, örnek koyduğum kendi sanatımdan bir sergi hazırladık. İşte bu bir yolculuk. Yolculuğun hedefi de insan bedeni. Yani dünyaya çıplak gelen, umarsız gelen, korunmasız gelen, bilgisiz gelen insanın hangi nedenlerle gelişip köreldiğinin hikayesi. İnsan bedeni üzerine yapılan baskılar daha doğrusu beden yoluyla özgürlük alanımıza yapılan sataşmalar. Bunu çeşitli ölçeklerde dünyanın bütün ulusları yaşıyor. Belki biz biraz daha vahim boyutta yaşıyoruz. Bu sıkıntıları gençlerin hissettiğini biliyorum, yakından biliyorum. Bunların sürmemesi için, sanat yoluyla bir çıkış bulabilmesi için bu hoşnutsuzluğu, elimden geleni yapmaya çakişıyorum hoca olarak. Benim yaklaşımım şu; bir laboratuvar çalışması yapıyoruz biz okulda, benim atölyemin farkı o. Yani bir konsept veriliyor, bir konu veriliyor. O konu bu duvarlarda da gördüğünüz cümleler halinde onların bakışına sunuluyor, tartışmasına sunuluyor. Önce kendi aralarında tartışıyorlar, sonra atölye çapında birlikte bu konuları tartışıyoruz. Bunlardan teker teker bireysel projeler oluşmaya başlıyor. Bu projelerin oluşumunda dikkat ettiğimiz hususlar; kendi özünüyle bağlantısı, konuyu kendi kimliğiyle nasıl birleştirdiği öğrencinin, dışa nasıl yansıttığı, hangi malzemelerle yansıttığı. Bütün bunlar yapının sonuçlanmasında kuvvetli izler bırakacak tercihler. Bunları tartışıyoruz ve o laboratuvar dönemi sonunda ürünler ortaya çıkıyor. Yani bunun için de bir felsefi tez var ama o tezin kendi içindeki

karşılığıyla bütünleşmiş bir tez haline getiriliyor sonunda. Onun için bu laboratuvar sürecini bir anlamda ben, bilimle sanatın yani bilimin temelleri olan araştırma, görme, tarama, karşıtlarıyla birlikte düşünme konuları gibi niteliklerini de kullanarak bilimle sanatın bir tür buluşması olarak da görüyorum. Bugün beyinsiz sanat yapılamaz. Sadece duygularla, sadece bilgiyle yapılamadığı gibi. Zekayla elin koordinasyonu artık çok üst düzeylere çıkmalı çünkü sanat gerçekten tehlikede bugün. Büyük bir tuzağın içine düşmüş durumda. Günümüzün en pahalı sektörlerinden biri haline geldi sanat. Büyük bir ticari meta haline geldi sanat yapıtı. İnsani yanından, uyarıcı yanından, tartışmacı yanından giderek uzaklaşıyor. Bu, bu vahim bir durum dünya için ve gençlerin gelecek vizyonuna bir gölge düşüren tabloyu değiştirmemiz lazım. Bunu yine sanatla yapabiliriz. Yani sanatı eğlence endüstrisinin bir parçası veya spekülâtörlerin bir oyuncağı olmaktan kurtarıp, ciddi, analitik, insancıl, dünyevi ve sorumlu bir alan haline getirmek hem benim yaklaşımım hem öğrencilerime özellikle öğütlediğim bir şey ama bunu yaparken sanatın bir büyü, bir çekim alanı, bir etki alanı olduğunu ve seyredeni, izleyeni kendinle buluşturacak bir odak noktası sağlaması gerektiğini bilerek çalışmalarını istiyorum. Sanat, dünyanın geleceğı için vicdanın dünyaya bırakabileceğı en güzel, en anlamlı miraslardan biri. Zaten turizmde istese de istemese de o mirasın haritasını izlemek durumunda kalıyor ki bugün önemli bir şey bu. Modern sanatın da, yeni anlatımların da aynı süreç içinde çok daha büyük kitlelerce izleneceğı umut ediyoruz. Bütün bu dinamikler bir araya geldiğinde çok daha sosyal proje boyutu olan, katılımcı, kapsayıcı, tartışmacı işler çıkacaktır. Bundan hiç kuşku yok.

***** Video burada sona eriyor. *****